

“פורת יוסף” - מרכז רוחני
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 55
כ"ה כסלו תש"ע

וישב

**“לך-נא היאה אלת-
שלום אמיך”**
(בראשית, ל"ז, י"ד)

בקש תבקש
אצל אחיך את
השלמות, הלאה את
צדדיהם הטובים,
את לעלותיהם,
ולא את
חסרונותיהם.

~ ר' בונים לפשיחטא ~

רבוז עסק התורה
וידאת שנים
בינוי חנוכה הוא
סגולה לבנים
חיים ולפרנסה.

~ בשם האד"י ~

**יזהר בהלל
של חנוכה,
כי אפילו בחג
המצות אין
אומרים הלל
גמור וכאן (בחנוכה)
אומרים הלל
גמור (מפני שבכל
יום יש בו גר נוסף)
8 ימים,
ע"כ יאמר אותו
בכוונה
ובשמחה רבה.**

~ בן איש חי ~

זמני השבת:
בניסת השבת: 16:17
יציאת השבת: 17:18

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

“ויהי יוסף, יפה-תאר ויפה מראה” (בראשית, ל"ט, ו')

הלכה ואמרה לאביה:
“תן את היין בכלים של
כסף וזהב!” ועשה כן,
והחמיץ היין. אמר לבתו:
“מי אמר לך לעשות כך?”
אמרה לו: “ר' יהושע
בן חנינא.”

מעשה שהיה (תענית ז)
בבת הקיסר שאמרה לרבי
יהושע בן חנינא:
**“אוי שחכמה מפארת נתנה
בכלי מכוער”**, ורמזה לו
שהוא איש לא נאה והוא
גדול בחוכמה.

קרא לר' יהושע בן חנינא, ואמר לו: “למה
אמרת לה לעשות כן?” אמר לו: “כמו
שהיא אמרה לי כך אמרתי לה - כמו
שהיין לא משתמר אלא רק בכלי חרס
שהוא מכוער, אף התורה כך היא
מתקיימת בי יותר משאלו הייתי נאה.”
אמר לו: “אבל ישנם אנשים שהם חכמים
וגם נאים?” אמר לו: “אילו היו פחות יפים
היו יותר תלמידי חכמים.”

אמר לה: **“למדי מבית אביך,
באיזה כלי הוא נתן את היין?”**, אמרה לו:
“בכלים של חרס”. אמר לה: “כל העולם
נותנים גם כן יינם בכלי חרס, ואם אביך
נותן גם כן בכלים כמוהן, מה יהיה הבדל
בינו לשאר העם?”. אמרה לו: “אם כן,
באיזה כלי ניתן את היין?” אמר לה: “אתם
החשובים, צריכים ליתן בכלים של כסף
וזהב.”

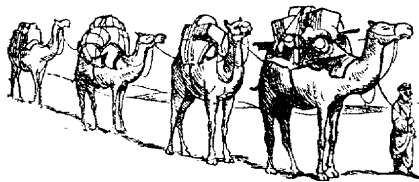
יהודים...

כולנו נקראים יהודים, ע"ש יהודה,
ויש להבין מדוע נקבע שמנו על שם שבט יהודה ולא ע"ש שבט אחר,
כגון ראובנים, או שמעונים?

אומרים חז"ל: לפי שיהודה הודה. מוכן היה יהודה להודות ולומר “צדקה ממני”,
למרות הבושה העצומה שהיתה לו מכך באותם רגעים.
העם היהודי, לאורך כל הדורות, יקרא ע"ש יהודה, כי הכוח להודות זו סגולה ראשונה
של יהודי. לפעמים, בעל פוגע באשתו, אך הוא אינו מוכן להודות בכך. הוא טוען ואומר:
“אני בסדר”. יהודה היה מוכן להודות שטעה, ולכן זכה שעל שמו נקרא העם היהודי.

הר' ניסים יגן ז"ל

אמר הסבא מסלבודקה: “אם יהודי קורא את פרשת וישב על מכירת יוסף ע"י אחיו, עם
אותה רמה כמו שהוא קרא אותו בשנה שעברה, אז הוא נשאר כיתה!” - כי גם הילד
מהגן מספר על מכירת יוסף וגם הרב קנייבסקי לומד את אותה פרשה. האם אפשר
להשוות בהשגות? יהודי צריך שלפחות בשנה הבאה יהיו ההשגות שלו יותר מהשנה.

בפרשה מסופר על יוסף הצדיק שנזרק לבור מלא נחשים ועקרבים, והרבה

התחנן על נפשו ואחיו לא נענו לו, וזהו צער גדול. אבל כשבאה אורחת הישמעאלים וקנו אותו בעשרים כסף, היו נושאים נכאת וצרי ולוט, שהם מיני בשמים טובים, והגם שבד"כ הערבים נושאים עמהם חומרים הריפיים המדיפים ריח רע. על מנת שלא יריח צדיק שאינו טוב, סובב הקב"ה שבנסיעה זו ייטלו עמהם בשמים טובים.

רואים שהכל בהשגחה פרטית וגם הצער מדוד, כי צער שאינו מגיע לאדם יורחק ממנו, ורק מה שמגיע לו יקבל, ואפי' בעל כורחו נפגש במי שדרכו בכך לשאת משקאות בעלי ריחות רעים, אעפ"י שהריח נודף, הוא לא יריח ולא יינזק כלל. ומפני גודל האמונה של יוסף הצדיק בהשגחה פרטית, לא ניזוק כלל.

הגמ' (שבת כא) שואלת "מאי חנוכה?"
כלומר מה סודה של חנוכה? - "דתנו רבנן".
את הכוח לעמוד איתן נגד הצוררים שלנו
להנחיל לנו את חג החנוכה
ירשנו מה"תנו רבנן" - מלימוד התורה
ושמירת מצוותיה.
 הגר"מ מלובלין

סביבון

הרה"ק בעל דמסק אליעזר זצ"ל, פעל כידוע, ללא ליאות לחיזוק הדת ולהצלת נפשות ברוחניות ובגשמיות.

פעם אמר: מנהג ישראל לשחק בסביבון זעיר שעליו חקוקות האותיות ג'ש"נה, שהן ראשי תיבות נ"ס ג"דול ה"יה ע"ם, לפרסומי ניסא.

והדבר תמוה, **כלום לא היה עדיף לרשום המילים אלו על שלטים גדולים מאירי עיניים ולתלותם בראשי חוצות, כדי לפרסם את הנס ביתר שאת?**

אלא מכאן, שמוטב שסביבון זעיר ואותיותיו בראשי תיבות, ובלבד שיסתובב ויפעל, על פני שלט ענק התלוי בקפאון. כשמסובבים ופועלים ואין שוקעים על השמרים, מחולל השי"ת ניסים.

~ בעל דמסק אליעזר ~

דין קטן בנר חנוכה פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א, אע"פ שנאמר בתלמוד (שבת כג) ראש כולל "פורת יוסף" הדליקה חרש שוטה וקטן לא עשה ולא כלום. זה דווקא

בקטן שעדיין לא הגיע לגיל חינוך, אבל קטן שהגיע לגיל חינוך (בן שש או שבע שנים, תלוי בהתפתחותו) צריך להדליק נר חנוכה כדי לחנוכו, בדומה לשאר המצוות.

ואכן, לפי מנהג אשכנז שכל אחד מבני הבית מדליק נר חנוכה בפני עצמו, גם הקטן צריך להדליק.

ואולם, לפי מנהג ספרד שרק אחד מבני הבית (בדרך כלל בעל הבית) מדליק נר חנוכה ובזה יוצאים ידי חובה כולם, אין הקטן יכול להדליק ולהוציא את בני הבית ידי חובתם (א"כ יש לו מדור בפני עצמו, דבר שאינו שכיח). וזה מפני שחיובו במצוות הוא רק מדין חינוך, ולכן ספק הוא אם יכול להוציא מבוגרים ידי חובתם. ומה עוד שיש אומרים שהקטן עצמו אינו מחויב כלל במצוות, אלא חובת החינוך חלה על אביו.

וכל זה דווקא בנר הראשון שמדליקים בכל יום, שהוא עיקר מצוות נר חנוכה. אבל בשאר הנרות שהם רק הידור מצווה, יכול קטן שהגיע לגיל חינוך להדליקם.

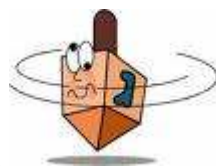
אבל קטן שעדיין לא הגיע לגיל חינוך (מתחת לגיל שש שנים) אינו יכול להדליק אפילו את נרות ההידור, וניתן לשתפו במצווה רק על ידי הדלקת הנר הנוסף (ה'שמש'), כיוון שאינו חלק מן המצווה כלל, ומדליקים אותו רק כדי להימנע משימוש בנרות חנוכה.

יש לדעת שכל הנאמר לעיל מדובר לגבי הדלקת נר חנוכה בבית, אך בהדלקת נר חנוכה בבית הכנסת, שההדלקה בו היא רק בתורת מנהג ואינה בתורת חיוב, רשאי קטן שהגיע לגיל חינוך להדליק בברכה.

מדוע בחנוכה מגלגלין את הסביבון מלמעלה ואילו בפורים מחזיקים את הרעשן מלמטה?

כי בזמן היוונים לא עשו ישראל תשובה כהוגן, רק ה' ריחם עלינו והושיענו מידם, **ולכן אוחזים הסביבון**

מלמעלה - זכר לאותה התעוררות שנעשתה מלמעלה בשמים.

לא כן בפורים, שגזרו צום והתאבלו והיתה התעוררות מלמטה, מתוך לבם של כל עם ישראל, ולכן אוחזים מלמטה - זכר לדבר.

~ מתוך טעמי המנהגים ~